

اظهار محبت کنند آنها را زیر بال و پر خود می گیرند و هیجان انگیزترین صحنه عاطفی را مجسم می سازند آنها را در مقابل حوادث و دشمنان حفظ می کنند و از پراکندگی نگه می دارند. پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) نیز مامور است مؤمنان راستین را زیر بال و پر خود بگیرد.^۹

تواضع پیامبر آنچنان بود که همگان خود را نزد پیامبر(ص) محبوب می دیدند تا آنجا که گاه دختر بجهه ای که در مدینه متولد شده بود دست پیامبر(ص) را می گرفت و رها نمی کرد مگر آنکه پیامبر را به آنجا که می خواست می برد: «كانت الوليدة من ولائد المدينة تأخذ بيده رسول الله ولا يزع يده منها حتى تذهب به حيث شاءت»^{۱۰} پیامبر(ص) به همه سلام می کرد و آغازگر آن بود. ابن شهرآشوب می نویسد: «...وَبِرَا مِنْ لَقِيهِ بَالسَّلَامِ»^{۱۱} پیامبر(ص) به هر کس برخورد می کرد آغازگر سلام بود.

و همین خصیصه ها و صفات عالیه الهی بود که او سرور رسولان الهی و مظہر اسم اعظم خدا و انسان کامل و الگوی نیکو معرفی گردید. «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُمُّهُ وَ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ ذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا»^{۱۲} بی گمان رسول الله برای شما الگوی نیکو است؛ برای کسانی که در جستجوی خدا و روز قیامت اند و خدا را بسیار یاد می کنند.

این قبیل آیات بیانگر یکی دیگر از شرایط رهبری رحمانی حاکمان اسلامی یعنی دلسوزی و رأفت نسبت به امت است. پیامبر اکرم(ص) برای هدایت بشریت عشق می ورزید و برای اجرای این هدف، شب و روز مجاہدت می کرد و در نهان و آشکار، در اجتماع و انفراد، تبلیغ دین

^۹- تفسیر نمونه، ج ۳، ص ۱۸۸.

^{۱۰}- مرآۃ العقول، ج ۸، ص ۱۹۹.

^{۱۱}- مناقب آیی طالب، ج ۱، ص ۱۴۷.

^{۱۲}- ساجد، آیه ۲۱

می کرد و از هدایت نشدن گروه های از مردم، رنج می برد و این عالی ترین درجه رأفت و مهربانی نسبت به امت است.

از آیات فرقان به خوبی روشن می شود که پیامبر گرامی اسلام مأمور به مهربانی و مُدارا با مردم بوده اند؛ زیرا پیامبر گرامی اسلام، آینه تمام نمایی از همه پیامران الهی و تجلی رحمانیت الهی است. او رسالت دارد تا بشر را با میناقط فطری شان با خدا، آشنا کرده و دفینه های عقول شان را از زیر خاک و خاشاک احساسات شیطانی بیرون آورده^{۱۳} و جهانی عاری از خشونت و ناخواست مهربانی را رقم بزند. و سویه هایی از رحمت الهی را برای بشریت نشان بدهد. البته هریک از این آیات، ظرفیت تحلیل تاریخی، عرفانی، فلسفی، و سیاسی اجتماعی مفصل را دارد که در این بروشور ظرفیت آن نیست و صرفاً به عنوان یاد آوری و تبرک به قرآن کریم، به برخی از تصريحات الهی نسبت به جنبه های رحمانی وجود مبارک پیامبر رحمت اشاره کردیم.

^{۱۳}- نهج البلاغه، خطبه ۱، ص ۳۳

۱- مهربانی و مدارا با مودم

قرآن کریم در توصیه به مدارا در مواردی که به تضییع حقوق و حدود شرعی نینجامد، نرم خوبی و چهره رحمانی آن حضرت را مایه جذب مردم به مكتب و شخصیت آن حضرت دانسته است، در این مقاله به خاطر محدودیت، تنها به برخی از آیات که تصریح به جنبه رحمانی حضرت محمد مصطفی (ص) دارد، اشاره می شود. از جمله فرموده است: «فَيَمَا رَأَمْتُمْ مِنَ اللّٰهِ لِتَنْهَمُوا وَلَوْ كُنْتُ فَطَّالِعَ الْقَلْبَ لَا تَنْظُرُوا مِنْ حَوْلِكُ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَارِهِمْ فِي الْأَمْرِ إِذَا عَزَّمْتُ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ»^۱ به رحمت الهی، با آنان نرمخو و پرمهر شدی. اگر تندخو و سخت دل بودی، بی شک از پیرامون تو پراکنده می شدند، از آنان درگذر و برایشان آمرش بخواه و در کارها با آنان مشورت کن و چون تصمیم نهایی را گرفتی برخدا توکل کن که خداوند، توکل کنندگان را دوست می دارد».

در این آیه به یک ویژگی لازم و موثر در رهبری اسلامی یعنی گذشت و نرمش و انعطاف در برابر کسانی که تخلیفی از آنها سر زده و بعد پشیمان شده اند اشاره شده است، طوری که اگر این ویژگی رحیمانه در پیامبر (ص) نبود، مردم از دور او پراکنده شده و هدایت نمی شدند.

۲- خیر خواه و دلسوز

نصیحت اصلی بسیار مهم و کلیدی در موفقیت انسان و رسیدن به پاداش عظیم الهی است. در علم اخلاقی، خیر خواهی در مقابل حسادت است. فرد خیر خواه خواهان بقای نعمت های خدا برای مردم است و هیچ دوست ندارد

که به آنها بدی برسد. همچون پیامبران که با تمام وجود تلاش می کردند تا مردم را به راه خیر و صلاح، رهنمون نمایند و در این راه از هیچ کوششی دریغ نداشتند. چنانچه خداوند در کلام گهربار و بارزشمند خود از خیر خواهی و دلسوزی رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) چنین یاد می کند: «لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَشِّتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَوِيْفٌ رَحِيمٌ»^۲ بی شک برای شما پیامبری از خودتان آمد که بر او دشوار است اگر شما در رنج بیفتدید، به سعادت شما حریص و نسبت به مؤمنان، دلسوز و مهربان است. در این آیه اوج رحمانیت رسول گرامی اسلام نسبت به مردم نشان داده شده است؛ ۱. اینکه آن حضرت از جنس مردم و مانند جان آنهاست. ۲. جمله های بعدی تأکیدات بی هم، برای رحمت و مهروزی آن حضرت نسبت به مردم است.

همچنین می فرماید: «فَلَعْلَكَ بَاخُ نَفْسَكَ عَلَى آنَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسْقَأْ»^۳ بسا اگر ایمان نیاورند، تو جان خود را از اندوه در پیگیری مصالح مردم، تباہ کنی.

در قسمتی از آیه دیگر می فرماید: «فَلَا تَدْهَبْ نَفْسَكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ»^۴ مبادا با حسرتی که برای مردم می خوری جانت را بدھی و خداوند به آنچه انجام می دهند، دانا است.

پیامبر اسلام (ص) در مرحله اول رنج فیزیکی آمیخته با توهین را که سخیتی با جاھلیت اشخاص موذی داشت، تحمل می کرد و از اینکه این همه مشقت را در راه رضایت الهی و مأموریت هدایت امت انجام می داد، دم بر نمی

^۱- منصور، نصیری، مؤلفه هایی از اخلاق اجتماعی پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، فصلنامه اخلاق، دفتر

تبلیغات اسلامی حوزه ای علمیه ای قم ، تابستان ۱۳۸۶، ص ۱۱، شماره ۸۷.

^۲- شعراء آیه ۳

^۴- کهف، آیه ۶

^۵- فاطر، آیه ۸

آورد و بر جهالت و مردم از بیکسو و سوء استفاده سران سود جوی قریش از سوی دیگر، با بردبایری برخورد می کرد. از سوی دیگر جهت هدایت ناپذیری مردم و اصرار و سماجت آنها بر جمود و جهل و شرك و درنده خوبی، به شدت رنج روحی را متحمل می شد؛ زیرا او به سان پدر دلسوزی می ماند که نمی توانست از کنار آن همه جهالت ورزی به راحتی بگذرد تا آنجا این ناراحتی شدید می شد که حالت روحی توان فرسایی بر رسول مهر و محبت الهی عارض می گردید و خداوند که او را برای هدایت مردم فرستاده بود و قاعدهتا باید رنجهای او را در راه آرمان بلندش توجیه نماید، بر عکس خداوند کریم به جهت شدت فشاری که آن حضرت بر خود وارد می کرد، او را از این حالت بر حذر می داشت. این امر نشانه نمره بالای قبولی رسول گرامی اسلام در نزد خدای متعال است که به اصطلاح امروزی از حد عادی گذشته بود.

۳- تواضع و فروتنی

پیامبر اکرم (ص) در قله تواضع قرار داشت. «کان صلی الله علیه و آله اشد الناس تواضعی علو منصبه»^۶ با اینکه حضرت از مقام فوق العاده والائی برخوردار بود در عین حال بیشترین تواضع را داشت. او در حقیقت امر خداوند را امتحان می کرد که: «واخفض جناحک للمؤمنین»^۷... و بالعطف خود را برای مؤمنین فرود آر. «واخفض جناحک لمن اتبعک من المؤمنین»^۸ بالمحبت و مهرت را برای مؤمنانی که از تو پیروی می کنند بگستر.

تعییر «خفض جناح» کنایه زیبائی از تواضع و محبت و ملاحظت است همانگونه که پرندگان به هنگامی که می خواهند نسبت به جوجه های خود

^۶- المحجة البيضا، ج ۴، ص ۱۵۱.

^۷- جرج، آیه ۸۸

^۸- شعراء، آیه ۲۱۵